

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2016-17

KANNUR - 2017 JANUARY 16-22

Code No.

642

प्रतीक्षया सहृ

" इत्वं कः ? "

द्वारपालकस्य प्रश्नः मा चिन्ताया प्रबोधितवान् ।

" प्रश्नो न ज्ञूयते किं ? "

" प्रतत् भवनं रमेशस्य अल्पु ? "

" आम् । त्वं कुत्र गच्छति ? "

अहं अदृश्युस्तत्त्वः अभवत् । चेन्नै दृष्टि महानगर वर्तमानम्
प्रतत् सौधसमानं भवनं रमेशस्य वा ? !

" अहं सुरेशाः । केरलदेशात् आगतवान् । रमेशं द्रष्टुं शक्यते वा ? "

" को वा त्वं ? "

अहं रमेशस्य पूर्वमितं भवति । अहं अत अस्मि इति त्वं
रमेशं निवेदय । "

" भवन् अत उपविशत् । अहं शीघ्रभवे प्रत्यागमित्यामि । "

मा विसृज्य द्वारपालकः अगच्छत् । नेत्रस्य विशालतायां
महान् । अहं स्मृतिप्रवाहे ब्रह्मि अपतत् च ।

*

*

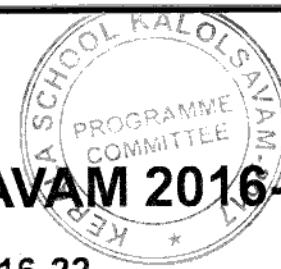
*

*

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2016-17

KANNUR - 2017 JANUARY 16-22

Code No.

642

तदा विद्यालये सम्बातानि जार्याणि अद्भुता भवि मम
मनसि नुतनत्वेन वर्तन्ते। मकदा अद्यापिका पाठ्नार्थं कक्षां
आगता। तदा रमेशाः कक्षाँ नासीत्। अद्यापिका माँ अपृच्छत-

"रमेशाः कुल गच्छति?"

अहं जानामि, सः कुल गच्छति इति। परन्तु अहं -

"सः जलपानार्थं वह्निः अगच्छत्" - इति। तस्मिन्द्वाल
तथं आत्मसित्राः आसीत्।

पठने रमेशाः भूत्वा असमर्थः आसीत्। किन्तु तस्य कुटुम्बं
सम्पन्नं भवति। परन्तु यदा अहं पठने समर्थः आसीत् तदा
मम कुटुम्बं अतीव दृशिद्रुङ्गं आसीत्। मम पिता मम लोक्य
बोल्यवाले मव अलालभृत्युं प्राप्तवान्। मम स्नोहनिधी गाता
माँ कलेशन पालयति रमा

रमेशाः सर्वदा वक्ति - "प्रियमित, विश्वर्वे विद्याश्रयसस्य
आवश्यकं जास्ति। धनमेव प्रधान्यमर्हालि।* भाविनिकाले
यद्यावश्यकं दीत अहं भवते सहायं कारिष्यामि।" - इति।

विद्याश्रयसानन्तरं सः तस्य पिता साकं दीन्ते
प्राप्तवान्। अहं एकं कर्म आन्विष्य गच्छति च। तद्वस्तु

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2016-17

KANNUR - 2017 JANUARY 16-22

Code No.

642

मम माता अपि शोण मृत्युनुपगता । अहं अष्टारणाः
सम्पन्नः ।

तरिमिन् समये मम अपि क्षे रमेशस्य च आवद्योः
सुहृत्बन्धं इतिवन्तः देशावासिनः रमेशस्य समीपं गान्तुं
माँ उपक्रियवन्तः । यदाहं तस्य सहायं अश्वरथीयितुं
विमुक्तोर्मि तदा श्रुभप्रतीक्षया साक्षं चैन्नं गान्तुं निश्चित
निश्चितवान् । अहं चैन्नं प्राप्तवान् ।

रमेशस्य अन्वेषणाय आशीकं समयं ने आवश्यकम् श्री
अभवत् । सः अल प्रासिद्धः चलु ।

* * * *

"त्वं उत्तिष्ठ । गौहि: गारुदः ।"

द्वारपालास्य पर्णं वचनं माँ पुनरपि प्रभा प्रबोधितः हुव
अभवन् ।

"रमेशः कुतः ? मम प्रियसुहृत् किं भवदत् ?"

"त्वं सुहृत्बन्धस्य नाम उक्त्वा इतः न तिष्ठ । गारुदः ।
आवश्यकं यत् प्रत् पञ्चशतां स्थित्यापि स्वीकरोत् ।"

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2016-17

2017-18
2017-18
2017-18

KANNUR - 2017 JANUARY 16-22

Code No.

642

मम हृदयं शतधा भग्नः अभवन् । नेत्राम्बुद्धि कथापि
लिङ्गद्य द्वारपालकं अवदन् ।

"मम कृतज्ञता तं वदतु । श्वोशस्य मतादृशी सहायं कदापि
न विश्वरति द्वाति त्वं निवेदयतु । अहं प्रत्याहार्ता ।"

सुहुत्कृष्णस्य ईर्ष्यां परिणामम् अनुचिन्त्य अहं प्रत्याहारान् ।
तास्मिन् समये नगरस्य विदुरबोधे उच्चभाषिष्याः मकं हिन्दी
गानं मम श्रोतोः अपतत् ।

'है दोस्ती, हूँ नहीं होऊँगा....'

तस्यार्थं शोत्रा मायि मंडमन्दहासमेव उदोति ।

- मधुरोदार प्रतीक्षया अहं मोहविषः अभवन् । प्रतीक्षा मव ईयं
द्वारं आगन्तुं मां प्रेरिता । परन्तु अभीष्टकार्यसाध्यं कर्तुं प्रतीक्षा
किमु शक्ता ? नवेति मम अनुभवम् । प्रतीक्षा आवश्यकं
भवति । परन्तु ॥ अग्नित प्रतीक्षा प्रतीक्षया सह जीवितं नयन
पुरुषः मूढः इति अघ अहं प्रत्याभिलानामि । -

ठन्डे नगरात् मम याता आरभाति.....

शुभम्